

Kerékpártúra és íjászverseny Zalalövön

2019. június 16-án huszonnyolcan indultunk útnak Zalaegerszegről, hogy 26 km kerékpározás után meghódítsuk a lövői Borostyán-tó partján álló napközis tábort.

Persze egy út túlságosan nyugodt, ha csak tekersz és a táj szépségében gyönyörködsz. Így eshetett meg, hogy egyikünk gondoskodott a későbbi beszédtemáról: defekt szerelés a kerékpárút közepén. Szerencsére a kerékpár szállítóra ekkor még nem volt szükség.

Megérkezésünk után rögvest felállítottuk a célokat. Volt, aki a zsákból készült bábúra, volt, aki a borzra célzott, de mindenki titkon abban reménykedett, hogy az almát sikerül eltalálnia. Többen most fogtak először íjat a kezükben, így nekik a technikával is meg kellett ismerkedniük. A gyakorló lövések után következett a verseny. Mindenki 10-10 célzott lövést adott le kisebb - nagyobb sikerrel. Legalább 2 találattal mindenki rendelkezett. A lányok versenyében 4, míg a fiúknál 8 találattal végzett az első helyezett, ami igazán kiemelkedő teljesítmény. Annak ellenére, hogy az alma a fa közé feszített szalagon lóbálózott a nap végéig, senkinek sem sikerült eltalálnia. A verseny olyan sikeres volt, hogy minden bizonnal jövőre is hirdethetünk győztes íjásokat, akiket újra tiszteletbeli Tell Vilmosnak és Tell Vilmának avathatunk. Idén e büszke címeket Lakat Olivér és e sorok írója érdemelte ki.

Kiderült, hogy a postások nemcsak kitartó kerékpárosok, hanem nagyszerű szakácsok is. Az utolsó cseppig elfogyott a lebbencsleves, majd a délutáni sült szalonna is elnyerte mindenki tetszését.

A nap nem fejeződhetett be egy hűsítő csobbanás és az utána következő strandfoci meccs nélkül, melyen az „öregfiúk” oktatták a fiatalokat.

A hazaút néhány ember számára igencsak izgalmasra sikeredett. A délelőtt folyamán kirepedt, majd megragasztott kerékpár gumi hazafelé végleg megadta magát, így „mentésre” került sor – megérte elvinni a kerékpárszállítót.

Mivel hazafelé több csoportban indultunk Egerszegre, kiderült, azok jártak jól, akik korábban keltek útra. Kb. tíz km-re a céltól hatalmas zivatar szakadt a nyakunkba. Szerencse, hogy találtunk egy esőbeállót, amit kimondottan kerékpárosoknak építettek, így az alatt vártuk meg a segítséget. Az utolsó öt kerékpárost menteni kellett, hiszen az immáron komoly esőzéssé fejlődött, villámokkal és mennydörgéssel tarkított viharban nem lehetett biztonságosan kerékpározni.

Annak ellenére, hogy a vihar elmosta a túra végét, mindenki számára egyértelmű volt: Jövőre újra megpróbáljuk!

Vucskóné Talabér Tünde